

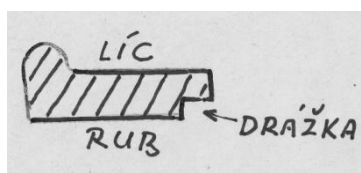
Bláboly neumělcovy – část 1.

Čtení je nedoporučeno, na vlastní nebezpečí a umělcům zakázáno. Schváleno správcem skupiny, EU nebyla dotazována.

Pro začátek začnu od konce. Pokud někdo maluje na napnuté plátno bez dalšího rámování, pak nemá co řešit. Zkušenost (mi) ale říká, že rámovaný obraz vypadá lépe, často i k velkému údivu neumělcově. Rámování je ovšem, hlavně pro začátečníky, dosti drahá záležitost, nezřídka vyjádřená 4-cifernými částkami. A protože nerad vyhazuji zbytečně peníze, (byť je mám, na rozdíl od vlády, která je rozhazuje, ač je nemá), od samého prvopočátku mého neumětelství jsem hledal možnost, jak rámovat levně. Objevil jsem dvě, má-li někdo nápad na další, sem s ním v diskusi.

1) Na školách se dosud povalují staré staré obrazy státníků (dá se najít i J.V.Stalin, každopádně V. Havel), se kterými si škola většinou neví rady, neb je má „v inventuře“. Ráda se jich zbaví, někdy kvůli účetnictví za minimální symbolický poplatek 1 Kč/ks. Státníka pošlete do propasti dějin, nejlépe do modré „popelnice“, a máte rám. Přežil-li přestávkové bitvy žactva bez poškození, máte vyhráno. Je-li poškozen, je možno přistoupit k jeho opravě. Z materiálového hlediska se to příliš neliší od neuměleckého šepsování. S úspěchem jsem opravoval a renovoval rámy směsí dřevotmel+sádra+latex v poměru vždy nějakém nepravidelném. Po ztuhnutí se to přebrousí jemným šmirglpapírem ručně nebo plochou bruskou (v akci za 200 Kč dostupnou). Vcelku úspěšně jsem opravoval i poškozené rohové reliéfy kdysi honosných ráků, které byly majitelům už na obtíž. To jsem ovšem nemohl přebrousit, ale jemně jsem je opracoval nožem nebo malým dlátem. Závěrečné naznačené „zlacení“ bronzovou barvou pak spolehlivě překrylo dílčí nedostatky.

2) Oblíbil jsem si rámování do blindráků. Blindráky jsou určeny k napínání malířských pláten. Ta se napínají přes zvýšené okraje rámu a plátno se po uchycení vypne zatloukáním klínek z rubu do rohu blind rámu. Blindrák se tak stává nedílnou součástí obrazu. Tak tohle já, neumělec nedělám, ale blindráky používám na závěrečné rámování. Blindráky se skládají ze čtyř samostatných částí, prodávaných jednotlivě s odstupňovanými délkami po 5 cm. Pro použití jako finálního rámu obrazu je vhodné do rubové ploché strany každé části vyříznout, nejlépe vyfrézovat drážku, do které zapadne sololitová, překližková nebo lepenková deska (podkladová deska obrazu). Frézování drážky se dá dobře zvládnout tzv. horní frézou (v akci v LIDLu za pár stovek), nebo vám to z dobroty srdce provede někdo ze známých, kdo rád pracuje se dřevem. Bude s tím tak rychle hotov, že o odměnu si ani neřekne. Potom se paličkou sesadí části blindrámu, do rohových čepů je možno, ale není nutno, kápnout Herkules nebo něco podobného a rám je připraven. Závěrečná úprava (já je tónuji lihovým ředidlem, lakování provedu až spolu s obrazem) počká.. Běžný blindrák vás přijde jen na nějakých plus minus 100-150 Kč. Případným zákazníkům tvrdím, že „bezpečný rám je v ceně“ a nevím, že by si ho někdo vyměnil.



Teprve když víme, jaký rám použijeme, má smysl si připravit podklad, protože už víme, jaké musí mít rozměry. Začátečnická chyba je, řešit rámování nakonec, protože se vám žádný nemusí hodit a nezbyde, než se obrátit s tučnou peněženkou na profesionální rámaře. Upravovat si velikostně staré rámy je nevděčná práce a bez dobrého vybavení možná jen se žalostným výsledkem.

(Pokračování příště...budu-li živ)